

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og forskellige andre love¹

§ U

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1390 af 18. november 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 4 i lov nr. 1322 af 20. november 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 43, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Erhvervsministeren fastsætter ligeledes regler om mindreåriges adgang til at oprette en basal indlånskonto uden samtykke fra værger.«

§ V

I lov om nr. 405 af 25. april 2023 om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, som ændret ved lov nr. 481 af 22. maj 2024 og lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Foreningen finansierer sig ved udstedelse af obligationer, som opkøbes af den danske stat til en pris svarende til statens finansieringsomkostninger.

Stk. 2. Foreningen kan indgå finansielle instrumenter til afdækningsformål.

Stk. 3. Udstedelse af obligationer efter *stk. 1* sker i henhold til de til enhver tid gældende retningslinjer for finansielle transaktioner mellem staten og foreningen.

Stk. 4. Foreningen skal på forespørgsel fra Finansministeriet udlevere relevant information om foreningens finansielle forhold af betydning for låntagning hos staten i henhold til finansieringsmodellen.«

2. § 7, *stk. 2*, ophæves.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF, EU-Tidende, L af 30. oktober 2023.

3. Efter § 10 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 a. Foreningen skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici. Forvaltnings- og kontrolrammen kan indgå i foreningens generelle risikostyringssystem og skal stå i et rimeligt forhold til foreningens størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af foreningens risici og aktiviteter.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de foranstaltninger, foreningen skal træffe for at have en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme, jf. stk. 1, herunder krav til rammens indhold, inklusive krav til strategier og politikker, intern forvaltning og organisering af it-risikostyring, styring og rapportering af tredjepartsrisici, informationsudveksling samt krav til bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici.«

4. § 13, *stk. 1*, affattes således:

»Artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 414, artikel 415, stk. 1, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424 og artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på foreningen.«

5. § 13, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Artiklerne 1-4 og 16 og bilagene 24 og 25 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn finder tilsvarende anvendelse på foreningen.«

6. § 21, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

7. I § 22, stk. 1, ændres »§§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10 354, 354 a, 354 g og 355« til: »§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, §§ 354 a, 354 g, 355«.

8. § 22, *stk. 2 og 3*, ophæves.

9. I § 25, *stk. 2*, indsættes efter »Overtrædelse af § 10, jf. § 64 e, stk. 1, § 70, stk. 1-4, og § 71, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed«: »§ 10 a, stk. 1,«, efter »artikel 415, stk. 1« udgår: »og 2«, og »og artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk.

UDKAST

1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor« udgår.

10. I § 25, stk. 3, indsættes efter »indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne«: », jf. dog stk. 4«.

11. I § 25 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. I regler udstedt i medfør af lovens § 10 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

§ X

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. juni 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 60 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Reaktionen givet efter stk. 1 træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for tilsynets afslutning. Oplysninger og materiale fremlagt efter dette tidspunkt indgår ikke i grundlaget for afgørelsen, medmindre særlige forhold taler herfor.«

§ Y

I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 651 af 10. juni 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 161 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. § 3 og §§ 8-11, som er sat i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«

§ Z

I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 2. februar 2025, som ændret ved § 10 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 3 i lov nr. 1322 af 20. november 2025, foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 4, ophæves.

UDKAST

§ Æ

I lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 2, ændres »§ 9« til: »§§ 8 b, 8 c og 9-9 b«.

§ Ø

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2026, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § Z, nr. 1, og § Æ, nr. 1, træder i kraft den 20. november 2026.

§ Å

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ U, nr. 1, X, nr. 1, Y, nr. 1, og Z, nr. 1, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens §§ U, nr. 1, X, nr. 1, Y, nr. 1, og Z, nr. 1, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	7
2. Lovforslagets hovedpunkter	8
2.1. Mindreåriges adgang til en basal indlånskonto uden værgens samtykke	8
2.1.1. Gældende ret	8
2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	11
2.2. KommuneKredits finansiering.....	11
2.2.1. Gældende ret	12
2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	13
2.3. KommuneKredit og likviditet	16
2.3.1. Gældende ret	16
2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	16
2.4. KommuneKredit og IT-sikkerhed.....	17
2.4.1. Gældende ret	17
2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	18
2.5. Erhvervsstyrelsens mulighed for at give tilsynsreaktioner	22
2.5.1. Gældende ret	22
2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	22
2.6. Genanordning af tilladelseskrav for udenlandske betalingstjenesteudbydere på Færøerne	24
2.6.1. Gældende ret	24

UDKAST

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	24
3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen Lovforslaget vurderes ikke at have relevans for forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.....	25
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	25
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	25
6. Administrative konsekvenser for borgerne.....	26
7. Klimamæssige konsekvenser	26
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser	26
9. Forholdet til EU-retten.....	26
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	28
11. Sammenfattende skema	28

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række præciseringer og justeringer af den gældende finansielle regulering, der er nødvendige for at holde reguleringen relevant i lyset af samfundsudviklingen.

Lovforslaget giver erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler, så mindreårige, der er fyldt 15 år, kan oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke. For visse mindreårige er det vanskeligt at få værgens samtykke til at oprette en bankkonto. Særligt er der en gruppe mindreårige, som myndighederne har besluttet skal modtage f.eks. børnepenge direkte, for hvem lovforslaget vil gøre det nemmere at få udbetalt pengene og betale nødvendige udgifter. Lovforslaget vil betyde, at mindreårige, der er fyldt 15 år, selv kan oprette en basal indlånskonto og dermed råde over de midler, de har ret til.

Lovforslaget har endvidere til formål at ændre i bestemmelsen for Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmarks (herefter KommuneKredit) finansiering, da regeringen og KommuneKredit har indgået en forståelse vedr. statslig finansiering af KommuneKredit. Derudover indeholder lovforslaget ændringer af de bestemmelser, der vurderes overflødige som følge af ændringen af finansieringsmodellen, herunder visse likviditetskrav samt muligheden for optagelse af efterstillet kapital. Lovforslaget indebærer ikke i øvrigt ændringer af KommuneKredits rettigheder og forpligtelser, herunder i forhold til allerede indgåede låneaftaler, der fortsætter uændret under den nye lov.

Lovforslaget har endvidere til formål at undtage KommuneKredit fra de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/101 (herefter DORA-forordningen), der er nationalt sat i kraft for dem. KommuneKredits særlige virksomhed gør det muligt, at det nationalt kan besluttes, at Kommunekredit skal undtages fra DORA-forordningen.

Lovforslaget skal sikre, at KommuneKredit fortsat har en sikker og stabil digital forretningsunderstøttelse. Derfor foreslås det, at Finanstilsynet beordres til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som KommuneKredit skal træffe for at have en effektiv og betryggende IT-forvaltnings- og kontrolramme.

Lovforslaget har endvidere til formål at tydeliggøre i hvidvaskloven, at det som altovervejende hovedregel er det materiale og de oplysninger, der foreligger ved tilsynets afslutning, der lægges til grund ved Erhvervsstyrelsens afgørelse om tilsynsreaktioner.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mindreåriges adgang til en basal indlånskonto uden værgens samtykke

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 43, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder, herunder regler om indholdet af en basal indlånskonto og om størrelsen af et eventuelt gebyr for en sådan konto.

Denne hjemmel er udnyttet i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder, hvor det fremgår af bekendtgørelsens § 15, at et pengeinstitut ikke uden en individuel og saglig begrundelse kan nægte at oprette en basal indlånskonto til en privatkunde. En basal indlånskonto skal som minimum omfatte:

1. Mulighed for at indsætte og hæve kontanter,
2. Mulighed for at gennemføre betalingstransaktioner med et debetkort med saldokontrol og
3. Mulighed for indgående kredittransaktioner.

Hvis indsættelse og hævning af kontanter gennemføres ved personlig henvendelse i pengeinstitutts forretningslokale, kan instituttet begrænse antallet af ekspeditioner til én om ugen.

Pengeinstitutter skal tilbyde en basal indlånskonto vederlagsfrit eller mod et gebyr, der højst må udgøre 180 kr. om året (2015-niveau), uanset antallet af transaktioner på kontoen. Gebyret reguleres én gang årligt pr. 10. januar efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Gebyret udgør i dag 216 kr.

UDKAST

Der er som udgangspunkt ikke adgang til at lave overtræk på en basal indlånskonto ved betalinger med et debetkort med saldokontrol. I det omfang der skal betales et gebyr for den basale indlånskonto, kan der dog, hvis der ikke er midler på kontoen, når gebyret trækkes, opstå overtræk for så vidt angår gebyrets størrelse. Dermed kan ejeren af kontoen blive gældsæt for et beløb svarende til gebyrets størrelse og misligholdelsesomkostninger i form af rykkergebyrer og renter. Det fremgår af værgemålslovens § 1, stk. 1, at børn og unge under 18 år, der ikke har indgået ægteskab, er mindreårige og dermed umyndige. Efter stk. 2 kan mindreårige ikke selv forpligte sig ved retshandler eller råde over deres formue, medmindre andet er bestemt. Af stk. 3 fremgår det, at for så vidt ikke andet særlig er bestemt, handler værgerne på den mindreåriges vegne i økonomiske anliggender. Efter værgemålslovens § 2, stk. 1, er det forældremyndighedsindehaveren, som er værge for den mindreårige. Er der fælles forældremyndighed, er indehaverne begge værger. Er der to værger for en mindreårig, handler de i medfør af værgemålslovens § 3, stk. 1, i forening på dennes vegne. Udgangspunktet efter værgemålsloven er derfor, at mindreårige ikke kan oprette en bankkonto uden sin værges eller værgers samtykke.

Af værgemålslovens § 25, stk. 2, fremgår, at hvis værgen finder det forsvarligt, at den, der er under værgemål, sørger for sine egne behov, kan værgen overlade denne penge til egen rådighed til dette formål.

For så vidt angår rådigheden over den mindreåriges midler fremgår det af værgemålslovens § 42, stk. 1, nr. 1-3, at mindreårige selv råder over, hvad de har erhvervet ved eget arbejde, efter at de er fyldt 15 år, hvad de har fået til fri rådighed som gave eller som friarv ved testamente, og hvad værgen har overladt dem efter værgemålslovens § 25, stk. 2.

Det følger af værgemålslovens § 42, stk. 2, 2. pkt., at en mindreårig ikke kan påtage sig gældsforpligtelser. Dette indebærer bl.a., at en mindreårig ikke kan forpligte sig til at betale fremtidige gebyrer.

For børn under 15 år udbetales en skattefri børneydelse og for børn mellem 15 og 17 år udbetales en skattefri ungeydelse. Dette følger af børne- og ungeydelseslovens § 1.

Børne- og ungeydelsen udbetales som udgangspunkt til forældremyndighedsindehaveren, jf. børne- og ungeydelseslovens § 4, stk. 1-5. Udbetaling Danmark kan dog beslutte, at børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge, jf. børne- og ungeydelseslovens § 4, stk. 6.

Ligeledes følger det af børnetilskudsloven, at børnetilskuddet som udgangspunkt udbetales til en af barnets forældre, men Udbetaling Danmark kan bestemme, at børnetilskuddet skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. børnetilskudslovens § 8, stk. 6. Forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudsloven udbetales uafhængigt af alder til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, jf. børnetilskudslovens § 12.

Herudover følger det af lov om aktiv socialpolitik, at unge under 18 år som udgangspunkt er omfattet af forældrenes forsørgelsespligt og derfor ikke selv kan modtage kontanthjælp. Hjælp efter loven kan dog i visse tilfælde udbetales til unge under 18 år. F.eks. til en mindreårig forsørger, en mindreårig gravid, en uledsaget mindreårig flygtning eller en mindreårig, der i længere tid har klaret sig selv gennem arbejde, hvis vedkommende kommer ud for ændringer i sine forhold, f.eks. arbejdsløshed.

Efter lov om nemkonto § 2, stk. 1, skal privatpersoner så vidt muligt anwise en konto som nemkonto, hvortil offentlige myndigheder kan udbetale offentlige ydelser. For så vidt angår personer, som er under værgemål, påhviler det efter værgemålslovens § 24 værgeren inden for hvervets omfang, at varetage interesserne for den, der er under værgemål. Dette kan efter omstændighederne indebære, at værgeren skal sørge for at anwise en konto som nemkonto. Unge mellem 15 og 18 år vil typisk skulle bruge en nemkonto til udbetaling af løn eller udbetalinger fra offentlige udbetalere, herunder overskydende skat eller udbetalinger, som det er bestemt, at de selv kan råde over. På den baggrund kan unge selv anwise en konto som nemkonto fra de er 15 år, selvom de er umyndige. Det vil dermed både være muligt for værgeren og den unge selv at anwise den unges nemkonto, jf. Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 173 som fremsat, side 15. En basal indlånskonto kan anvises som nemkonto.

Hvis en mindreårig ikke har en konto, skal den offentlige udbetaler sikre, at den mindreårige får udbetalt sin ydelse på anden måde, jf. lov om nemkonto § 13, stk. 3.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Adgang til at kunne oprette og have en konto i et pengeinstitut er for de fleste mennesker væsentligt for, at hverdagen fungerer. Det gælder også for mange børn og unge, der er umyndige. Det er dog for visse mindreårige forbundet med vanskeligheder at få adgang til en bankkonto. Særligt er det uhensigtsmæssigt, at mindreårige, som myndighederne har besluttet, skal modtage børnepenge direkte typisk på grund af dårlige eller afbrudte

relationer til deres forældre eller anden værge, ikke kan oprette en bankkonto uden forældrenes eller værgens samtykke.

Den nuværende lovgivning rammer især unge under 18 år, der er hjemløse eller bor hos venner eller familiemedlemmer uden økonomisk støtte fra deres forældre. Uden det nødvendige samtykke kan de ikke oprette en bankkonto, som de kan bruge som nemkonto, og de får dermed i praksis svært ved at modtage børnepenge. Denne begrænsning efterlader dem i en særligt sårbar situation og risikerer at forværre deres økonomiske og sociale forhold.

Det foreslås på den baggrund, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for mindreåriges adgang til at oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke. Det indebærer, at erhvervsministeren får hjemmel til at fravige værgemålslovens § 1, stk. 2, hvorefter mindreårige ikke selv kan forpligte sig ved retshandler.

Bemyndigelsen forudsættes udnyttet ved, at erhvervsministeren fastsætter regler for, at mindreårige kan oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke, når de er fyldt 15 år.

Med lovforslaget gives der ikke hjemmel til, at erhvervsministeren kan ændre på hvem, der får tildelt offentlige ydelser, eller hvem, der har råderet over midlerne. Udgangspunktet er derfor fortsat, at børnepenge udbetales til den mindreåriges forældre eller anden værge, medmindre Udbetaling Danmark eller kommunen har truffet beslutning om, at børnepengene eller anden økonomisk hjælp skal udbetales direkte til den mindreårige. Med lovforslaget gives der heller ikke hjemmel til, at erhvervsministeren kan begrænse eller ændre en værges almindelige beføjelser over for den mindreårige, ligesom der heller ikke gives hjemmel til, at erhvervsministeren kan fravige værgemålslovens § 42, stk. 2, 2. pkt., om at umyndige ikke kan påtage sig gældsforpligtelser.

2.2. KommuneKredits finansiering

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, at foreningen finansierer sig ved optagelse af lån på penge- og kapitalmarkeder og indgåelse af finansielle instrumenter til afdækningsformål.

Bestemmelsen indebærer, at udlånsmidler ikke kun kan tilvejebringes ved obligationsudstedelse.

KommuneKredit finansierede sig indtil indgåelsen af forståelsespapiret af 26. marts 2025 mellem KommuneKredit og Nationalbanken ved de traditionelle obligationslån ved udstedelse af obligationer på Nasdaq Copenhagen. Finansieringen af aftalelån tilvejebragte KommuneKredit på det danske kapitalmarked eller på udenlandske kapitalmarkeder, afhængig af hvor foreningen kan opnå de bedste relative vilkår. Finansieringen skete i form af udstedelse af kortfristede eller langfristede værdipapirer, låneaftaler med individuel dokumentation og banklån. KommuneKredit er siden den 26. marts 2025 blevet finansieret statsligt. KommuneKredit anvender desuden fortsat finansielle instrumenter, herunder swaps, til afdækning af risici. En swap er en aftale mellem to parter om at bytte betalinger, f.eks. rente- eller afdragsbetalinger, på aftalte vilkår over en aftalt periode.

KommuneKredit finansierer herudover almene boliger m.v. ved særskilt udstedelse af obligationer. Dette sker i henhold til bekendtgørelse om statsgaranti for visse obligationer i forbindelse med finansiering af almene boliger og friplejeboliger. Disse obligationer bliver ligeledes opkøbt af staten.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 2, at foreningen kan optage efterstillet kapital med Finanstilsynets godkendelse.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende § 7, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, hvorefter Erhvervsministeren efter indstilling fra Finanstilsynet kan godkende, at foreningens medlemmer ikke hæfter for den efterstillede kapital, som foreningen optager.

Det følger af bemærkningerne til den gældende § 6, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 42 som fremsat, side 29, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at foreningen kan optage efterstillet kapital, som f.eks. hybrid kernekapital, der er med til at styrke foreningens kapitalgrundlag. Efterstillet kapital er kendetegnet ved, at den kan nedskrives, såfremt egenkapitalen i foreningen ikke er tilstrækkelig. Ved muligheden for at optage efterstillet kapital bliver foreningen bedre stillet i forhold til at opretholde den højst mulige kreditvurdering hos ratingbureauerne i alle tænkelige scenarier.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen og KommuneKredit er den 26. marts 2025 blevet enige om fremadrettet statslig finansiering af KommuneKredit, hvorefter

Nationalbanken på statens vegne fremover finansierer KommuneKredit til statens finansieringsomkostninger. Dette er nedfæstet i ”*Forståelse mellem regeringen og KommuneKredit vedr. statslig finansiering af KommuneKredit af 26. marts 2025*”. Det betyder, at KommuneKredit ikke længere udsteder obligationer på kapitalmarkederne. De obligationer, som KommuneKredit har udstedt, før den nye model trådte i kraft, vil stadig være at finde på penge- og kapitalmarkederne.

I den forbindelse er der fundet behov for ændring af finansieringsbestemmelsen, så der ikke er tvivl om forretningsmodellen, også henset til behovet for klarhed hos ejerne af KommuneKredits tidligere udstedte obligationer, KommuneKredits swapmodparter samt ratingbureauer.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsen for KommuneKredits finansiering.

Det foreslås derfor, at lovens § 6, stk. 1, affattes på ny, hvorefter det vil fremgå af bestemmelsen, at foreningen finansierer sig ved udstedelse af obligationer, som opkøbes af den danske stat til en pris svarende til statens finansieringsomkostninger.

Den konkrete model herfor, der sikrer, at KommuneKredit til enhver tid kan opfylde sit formål og drive sin virksomhed i overensstemmelse med denne lov, bliver fastsat i en aftale mellem KommuneKredit og Danmarks Nationalbank, Finansministeriet og Erhvervsministeriet samt i retningslinjerne for finansielle transaktioner mellem Nationalbanken og KommuneKredit.

Formålet med den nye finansieringsmodel er at sikre billigere finansiering af KommuneKredits udlån og leasing m.v. Nationalbanken opkøber på statens vegne KommuneKredits obligationsudstedelser, hvorved KommuneKredit får adgang til at finansiere sig direkte hos staten til en effektiv rente svarende til statsrenten. Det bemærkes, at KommuneKredits obligationsudstedelse til finansiering af almene boliger m.v. og lignende særskilte ordninger ikke påvirkes af disse ændringer.

Den statslige finansiering medfører også, at behovet for at optage efterstillet kapital til ratingformål ikke længere vurderes at være til stede. Tidligere kunne en lavere rating af KommuneKredit medføre højere finansieringsomkostninger for KommuneKredit og dermed for KommuneKredits kunder. Fremadrettet afspejler KommuneKredits finansieringsomkostninger statens finansieringsomkostninger uafhængigt af, hvilken rating KommuneKredit har. Det gældende egenkapitalkrav i lovens § 11 vurderes derfor tilstrækkeligt til at sikre passende kapital.

UDKAST

Det foreslås derfor, at muligheden i lovens § 6, stk. 2, om optagelse af efterstillet kapital udgår. Det foreslås i stedet at nyaffatte § 6, stk. 2, så bestemmelsen hjemler, at foreningen kan indgå finansielle instrumenter til afdækningsformål. Denne mulighed er en videreførelse af gældende ret, som fremgår af sidste del af den gældende § 6, stk. 1. Muligheden for indgåelse af finansielle instrumenter foreslås alene rykket fra stk. 1 til stk. 2 af forståelseshensyn.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt at videreføre KommuneKredits mulighed for indgåelse af finansielle instrumenter, da KommuneKredit fortsat kan have behov for brug af f.eks. swaps til afdækning af risici.

Det foreslås endvidere, at det som noget nyt indsættes i lovens § 6, stk. 3, at foreningens udstedelse af obligationer sker i henhold til de til enhver tid gældende Retningslinjer for finansielle transaktioner mellem staten og KommuneKredit, som Finansministeriet fastsætter og løbende opdaterer i dialog med KommuneKredit og Erhvervsministeriet.

Retningslinjerne er et bilag til den aftale, der vil blive fastlagt mellem KommuneKredit, Erhvervsministeriet, Finansministeriet og Danmarks Nationalbank om statslig finansiering. Retningslinjerne fastsætter de tekniske vilkår for de finansielle transaktioner, som KommuneKredit kan benytte i forbindelse med statslig finansiering inden for de til enhver tid givne rammer for KommuneKredits lånoptagelse hos staten.

Desuden foreslås det i lovens § 6, stk. 4, at KommuneKredit på forespørgsel fra Finansministeriet skal udlevere relevant information om foreningens finansielle forhold af betydning for låntagning hos staten i henhold til finansieringsmodellen.

Endeligt foreslås det, at § 7, stk. 2, udgår i sin helhed, som en konsekvensændring af, at KommuneKredit ikke længere vil kunne optage efterstillet kapital.

Med lovforslaget ændres ikke ved den status, KommuneKredit har på undtagelseslisten eller i forhold til EU-reguleringen i CRD-direktivet og CRR-forordningen.

Formelt set er KommuneKredit et kreditinstitut, således som dette er defineret i CRD-direktivet. Det er dog i direktivets artikel 2, stk. 5, nr. 4, fastslået, at direktivet ikke finder anvendelse på blandt andet KommuneKredit. Der er således fra EU's side taget stilling til, at KommuneKredit er et særligt

kreditinstitut, hvis virksomhed ikke gør det påkrævet, at KommuneKredit automatisk omfattes af EU-reguleringen af kreditinstitutter i CRD-direktivet og hermed heller ikke af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR-forordningen). Dog er visse af kravene i CRR-forordningen sat nationalt i kraft for KommuneKredit, jf. bl.a. lovens § 13 om likviditetskrav, mens visse af kravene i CRD, som er implementeret i dansk ret, tilmed er sat i kraft i KommuneKredit, jf. bl.a. lovens § 10 om styring af virksomheden. Heri er f.eks. reglerne om egnethed og hæderlighed for ledelsesmedlemmer sat i kraft for KommuneKredit, jf. § 64, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed. Disse regler stammer fra CRD-direktivet.

KommuneKredit har været på denne undtagelsesliste siden 2006. I 2006 var kreditinstitutter reguleret af 2. bankharmoniseringsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut). Det var ligeledes i dette direktivs artikel 2 fastslået, at direktivet ikke fandt anvendelse på blandt andet KommuneKredit.

KommuneKredit blev optaget på direktivets undtagelsesliste på baggrund af en anmodning til EU-Kommissionen fra Økonomimisteriet og Indenrigsministeriet.

Lovforslaget ændrer ej heller på KommuneKredits status som kreditinstitut som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 1, i CRD-direktivet, og artikel 4, stk. 1, nr. 1, i CRR-forordningen, dvs. en virksomhed, hvis aktivitet består i at tage imod indskud eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning. Lovforslaget ændrer ikke herpå, eftersom den nye finansieringsmodel udelukkende gælder for nye udstedelser af obligationer. De allerede udstedte obligationer vil fortsat være på penge- og kapitalmarkeder, og dermed opnår KommuneKredit stadig delvist finansiering fra offentligheden. KommuneKredits status som kreditinstitut og derved regulering og tilsyn bør dog genovervejes, når KommuneKredit ikke længere kan siges at have obligationer på penge- og kapitalmarkederne og derved andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales.

Den finansielle lovgivning regulerer derfor blandt andet kapital- og solvenskravene samt søger at begrænse og styre de enkelte risici, som de finansielle virksomheder påtager sig. Herudover findes en række regler om virksomhedernes ledelsesmæssige struktur (governance regler), der går på tværs af de enkelte risikoområder.

Flere af reglerne i den finansielle lovgivning indeholder desuden et proportionalitetsprincip. Det vil sige, at kravene til virksomheden stiger i takt med blandt andet virksomhedens størrelse og kompleksitet eller størrelsen af de risici, som virksomheden påtager sig. Et sådant proportionalitetsprincip gælder også i relation til reglerne tilsvarende anvendelse på KommuneKredit.

Siden den 26. marts 2025, hvor regeringen og KommuneKredit indgik en forståelse vedr. statslig finansiering, har KommuneKredit ikke længere udstedt obligationer på kapitalmarkederne, mens de obligationer, der er udstedt før denne dato, fortsat er på markedet. Over tid vil disse endeligt amortisere, hvilket betyder, at KommuneKredit gradvist vil få færre og færre obligationer på penge- og kapitalmarkederne. Den nye finansieringsmodel betyder derfor, at KommuneKredits finansielle risici vil aftage over tid.

Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at Finanstilsynets løbende tilsynsindsats bør følge den aftagende risiko ved KommuneKredits forretning i takt med, at KommuneKredits obligationer på kapitalmarkederne udløber.

2.3. KommuneKredit og likviditet

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret er KommuneKredit underlagt nogle af de likviditetskrav og tilsynsrammer, som gælder for de øvrige kreditinstitutter. Det inkluderer LCR- og NSFR-krav, dvs. krav om hhv. likviditetsdækningsgrad (herefter LCR) og stabil finansiering (herefter NSFR), som har til formål at styre og begrænse både kort og langsigtede likviditets- og finansieringsrisici.

I henhold til den gældende § 13 i lov om kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark er KommuneKredit underlagt visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber om likviditet med senere ændringer (herefter CRR-forordningen), Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter med senere ændringer, samt tekniske standarder udstedt af Kommissionen vedrørende likviditet, herunder LCR- og NSFR-krav, som har til formål at styre og begrænse både kort og langsigtede likviditets- og finansieringsrisici.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås ændringer i reglerne for KommuneKredit vedrørende opgørelse af LCR og NSFR i form af ophævelse af nogle af de nuværende krav.

Efter indgåelse af forståelsen mellem regeringen og KommuneKredit vedr. statslig finansiering af KommuneKredit, er KommuneKredit ikke længere afhængig af at kunne udstede obligationer på penge- og kapitalmarkederne for at skaffe finansiering. KommuneKredit er derfor ikke eksponeret overfor finansieringsrisici i samme grad som kreditinstitutter, der er afhængige af løbende at skaffe finansiering fra offentligheden. Det foreslås derfor, at krav om opgørelse og rapportering af NSFR ikke længere skal gælde for KommuneKredit.

Det foreslås også, at likviditetskrav vedrørende opgørelse og rapportering af LCR i signifikante valuta ikke længere skal gælde for KommuneKredit, da KommuneKredit fremover alene henter finansiering i danske kroner, og derfor ikke er udsat for valutarelaterede likviditetsrisici.

KommuneKredit vil fortsat være underlagt de generelle krav om opgørelse af LCR og likvide midler, samt indberetning heraf.

2.4. KommuneKredit og IT-sikkerhed

2.4.1. Gældende ret

Reglerne om it- og cybersikkerhed for den finansielle sektor følger af DORA-forordningen, som indeholder regler om it-risikostyring, jf. artikel 16, indberetning af større it-relaterede hændelser til myndighederne, jf. artikel 19-21, test af cybersikkerhed, jf. artikel 24-27 og udveksling af oplysninger og efterretninger om cybertrusler og sårbarheder, jf. artikel 45. Desuden indeholder forordningen regler om styring af it-tredjepartsrisici i virksomhederne, herunder om de kontrakter, der indgås mellem en it-leverandør og finansielle enheder samt en ny ordning om overvågning af it-leverandører, som er kritiske for den finansielle sektor på EU-niveau, jf. artikel 28-44.

DORA-forordningen indeholder en liste over de kategorier af enheder, der omfattes af forordningen. KommuneKredit er et "kreditinstitut", som dette er defineret i CRD-direktivet og CRR-forordningen. Dette betyder, at DORA-forordningen finder direkte anvendelse på Kommunekredit jf. artikel 2, stk. 1, litra a.

DORA-forordningens artikel 2, stk. 4, giver dog EU-medlemsstaterne mulighed for at undtage de enheder, som er omhandlet i artikel 2, stk. 5, nr. 4-23, i CRD-direktivet, og som er beliggende på deres respektive områder, fra

DORA-forordningens anvendelsesområde. KommuneKredit er omfattet af undtagelsen i CRD-direktivets artikel 2, stk. 5, nr. 5, hvilket betyder, at det nationalt kan besluttes, at DORA-forordningen ikke skal gælde for KommuneKredit.

Efter gældende ret finder DORA-forordningen direkte anvendelse på Kommunekredit, jf. artikel 2, stk. 1, litra a, idet KommuneKredit dog er omfattet af den forenkledede ramme for IT-risikostyring, jf. artikel 16. Det betyder, at kravene i DORA-forordningen for så vidt angår it-risikostyring er mere lempelige for KommuneKredit, da artikel 5-15 ikke gælder for foreningen. De øvrige regler i DORA-forordningen finder dog anvendelse for KommuneKredit ligesom for andre finansielle virksomheder. For eksempel er KommuneKredit forpligtet til at indberette væsentlige IKT-hændelser til Finanstilsynet og foretage en årlig indberetning af IKT-tredjepartsleverandører.

Den forenkledede ramme i artikel 16 bestemmer blandt andet, at KommuneKredit skal indføre og vedligeholde en robust og dokumenteret ramme for IKT-risikostyring, der beskriver de mekanismer og foranstaltninger, der skal muliggøre en hurtig, effektiv og omfattende styring af IKT-risiko, herunder vedrørende beskyttelse af relevante fysiske komponenter og infrastrukturer, jf. forordningens artikel 16, stk. 1, litra a, og konstatere stor afhængighed af tredjepartsudbydere af IKT-tjenester, jf. artikel 16, stk. 1, litra e.

Artikel 16 stiller også krav om, at KommuneKredit skal dokumentere og gennemgå rammen for IKT-risikostyring regelmæssigt og ved forekomst af større IKT-relaterede hændelser. Rammen skal forbedres løbende på grundlag af indhøstede erfaringer fra gennemførelse og overvågning. Derudover skal KommuneKredit forelægge en rapport om gennemgangen af rammen for IKT-risikostyring, hvis Finanstilsynet anmoder om dette.

I medfør af DORA-forordningen er KommuneKredit også forpligtet til at efterleve indberetningspligterne i DORA-forordningens artikel 17, 18, 19 og 28, stk. 3. Artikel 17, 18 og 19 fastsætter krav til KommuneKredits styring, klassificering og rapportering af IKT-relaterede hændelser og cybertrusler. Artikel 28, stk. 3 kræver, at KommuneKredit vedligeholder og opdaterer et register over oplysninger om alle kontraktlige ordninger for brugen af IKT-tjenester, der leveres af tredje-partsudbydere af IKT-tjenester, der en gang årligt skal indsendes til Finanstilsynet i et nærmere defineret format.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at undtage KommuneKredit fra DORA-forordningens anvendelsesområde. KommuneKredits særlige virksomhed gør det muligt, at det nationalt kan besluttes, at Kommunekredit skal undtages fra DORA-forordningen, jf. DORA-forordningens artikel 2, stk. 4.

Kommunekredit er efter gældende ret et kreditinstitut, hvorfor KommuneKredit er omfattet af både DORA-forordningen og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (herefter NIS 2-direktivet).

For så vidt angår forholdet mellem DORA-forordningen og NIS 2-direktivet, følger det af præambel 28 i NIS 2-direktivet, at DORA-forordningens regler finder anvendelse i stedet for NIS 2-direktivets regler på de områder, som DORA-forordningen regulerer. I praksis træder DORA-forordningen altså i stedet for NIS 2-direktivet.

Det bemærkes derfor, at KommuneKredit som følge af undtagelsen fra DORA, i stedet vil blive omfattet af de regler, som følger af lov om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (NIS 2-loven), der gennemfører (NIS 2-direktivet).

Finanstilsynet bemyndiges med den foreslåede ordning til at udarbejde en bekendtgørelse, der fastsætter de nærmere krav for KommuneKredits styring af IT-risici. Bekendtgørelsen skal tage højde for og supplere de krav, som NIS 2-loven stiller til it-sikkerhed. Reglerne, som fastsættes i bekendtgørelsen, skal i deres væsentlighed læne sig op ad de centrale bestemmelser i DORA-forordningen således, at reglerne om IKT-risikostyring i artikel 16 i vid grad videreføres, mens de administrative byrdefulde krav om rapporter ikke videreføres. På den måde sikres det, at KommuneKredit etablerer og vedligeholder et passende niveau for digital modstandsdygtighed i overensstemmelse med DORA-forordningen.

Formålet med undtagelsesmuligheden i DORA er, at der kan tages hensyn til væsentlige forskelle mellem finansielle enheder med hensyn til deres størrelse og samlede risikoprofil. KommuneKredits forretningsmodel adskiller sig fra øvrige kreditinstitutter, og indebærer en lavere kompleksitet i IT-anvendelsen. Som et overordnet princip bør de finansielle enheder, når de fordeler ressourcer og kapaciteter til gennemførelsen af rammen for IKT-risikostyring, nøje afveje deres IKT-relaterede behov i forhold til deres

størrelse og samlede risikoprofil og karakteren, omfanget og kompleksiteten af deres tjenester, aktiviteter og operationer.

Kommunekredit har en enkel forretningsmodel med et begrænset antal kritiske og vigtige funktioner. Enkeltheden bidrager til en lav kompleksitet i IT-infrastrukturen og dermed en lavere risiko for alvorlige driftsafbrydelser. En IT-hændelse hos KommuneKredit vil have begrænsede negative eksterne effekter, da KommuneKredit ikke har en egentlig rolle på de finansielle markeder. Fuld efterlevelse af DORA-forordningens detaljerede og formatmæssige krav, herunder særligt indberetningsforpligtelserne er uforholdsmæssigt byrdefuld for KommuneKredit.

I vurderingen af, hvorvidt KommuneKredit skal undtages fra DORA-forordningens anvendelsesområde, er der således lagt vægt på KommuneKredits særlige virksomhed, risikoprofil, og at sandsynligheden er meget lav for, at der sker afsmittning til resten af sektoren, hvis der opstår IT-hændelser hos KommuneKredit. Hensigten med at undtage KommuneKredit fra DORA-forordningens anvendelse område er at lette de administrative byrder for foreningen. Reglerne i DORA-forordningen skal fortsat danne udgangspunkt for KommuneKredits IT-risikostyring og kontraktstyring. Der er dog enkelte bestemmelser i DORA-forordningen, som vil være uforholdsmæssigt byrdefulde for Kommunekredit fuldt ud at efterleve. Det drejer sig navnlig om indberetnings-forpligtelserne i DORA-forordningens artikel 17, 18, 19 og 28, stk. 3.

Den foreslåede ordning i § 10 a vil medføre, at KommuneKredit fritages fra indberetningsforpligtelserne i DORA-forordningens artikel 17, 18, 19 og art. 28, stk. 3, men KommuneKredit skal efter ordningen stadig være forpligtet til at leve op til de øvrige regler i DORA-forordningen, herunder reglerne i artikel 16 om den forenkledede ramme for IKT-risikostyring og reglerne i artikel 28, stk. 1 og 2, om styring af IKT-tredjepartsrisici.

Det foreslås på den baggrund i § 10 a, stk. 1, at KommuneKredit skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici. Forvaltnings- og kontrolrammen kan indgå i KommuneKredits generelle risikostyringssystem og skal stå i et rimeligt forhold til foreningens størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af foreningens risici og aktiviteter.

Det foreslås videre i § 10 a, stk. 2, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de pågældende foranstaltninger, som

KommuneKredit skal træffe for at have en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme.

Af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 10 a, stk. 2, fremgår det, hvilke hovedområder der vil kunne fastsættes nærmere regler om, herunder krav til rammens indhold, inklusive krav til strategier og politikker, intern forvaltning og organisering af it-risikostyring, styring og rapportering af tredjepartsrisici, informationsudveksling samt krav til bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici. Finanstilsynet skal således have bemyndigelse til at sætte udvalgte bestemmelser i DORA-forordningen i kraft for KommuneKredit.

Det forventes, at der ved bekendtgørelse fastsættes regler om vedtagelse af en strategi for styring af it-tredjepartsrisici, herunder konkrete krav til kontraktlige ordninger på it-området og til kontrakternes indhold.

Desuden forventes det, at der fastsættes nærmere regler om organisering af risikostyring, herunder på området for digital operationel modstandsdygtighed. Endelig vil der være mulighed for at fastsætte bestemmelser om ledelsesforankring og indholdet af interne styredokumenter samt mere konkrete krav til foranstaltninger til it- og cybersikkerhed.

Der lægges med forslaget op til, at Finanstilsynet vil skulle føre tilsyn med KommuneKredits overholdelse af krav til en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici. Dette skal ses i lyset af, at Finanstilsynet er udpeget som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af DORA-forordningen. Finanstilsynet fører i forvejen tilsyn med KommuneKredits overholdelse af reglerne på it-området.

Med forslaget vil KommuneKredits overtrædelse af de regler, der forventes fastsat ved bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 10 a, stk. 2, kunne strafbelægges med bøde, jf. den foreslåede § 25, stk. 4.

Den foreslåede ordning har også den fordel, at KommuneKredit vil være omfattet af bindende regler om styring af IT- og cyberrisici, indtil reguleringen eventuelt ændres, når KommuneKredit på et tidspunkt ikke længere anses for at falde ind under definitionen af et ”kreditinstitut” i CRD-direktivet.

Samlet set vil den foreslåede ordning medvirke til at sikre en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici i KommuneKredit.

2.5. Erhvervsstyrelsens mulighed for at give tilsynsreaktioner

2.5.1. Gældende ret

Erhvervsstyrelsens mulighed for at give tilsynsreaktioner, herunder påbud og påtaler, følger af styrelsens generelle adgang og pligt til at påse overholdelse af hvidvaskloven, jf. §§ 57 og 60 i hvidvaskloven. Erhvervsstyrelsen har beføjelse til at pålægge virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, at foretage nødvendige foranstaltninger, hvis der sker overtrædelse af reguleringen.

Erhvervsstyrelsen giver påbud i de tilfælde, hvor der konstateres overtrædelser af regelgrundlaget på tilsynstidspunktet. Et påbud pålægger virksomheden eller personen en handlepligt. Påbud anvendes, når en virksomhed eller en person enten handler i strid med reglerne eller undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter lovgivningen. Et påbud har et fremadrettet sigte og kan ikke anvendes i situationer, hvor den konstaterede overtrædelse ikke længere består på tilsynstidspunktet.

I de tilfælde, hvor der er konstateret en overtrædelse af regelgrundlaget, men hvor der ikke gives et påbud om bestemte handlinger eller undladelser, kan Erhvervsstyrelsen vælge at give en påtale. Påtale anvendes typisk, hvor overtrædelsen vedrører en midlertidig situation, der er afsluttet, eller hvor virksomheden af egen drift har bragt forholdet i orden inden tilsynet.

Ved vurderingen af, om der skal gives et påbud eller en påtale, lægger Erhvervsstyrelsen de faktiske forhold i virksomheden, som foreligger på tidspunktet for tilsynets afslutning til grund.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsstyrelsens afgørelse efter et tilsynsbesøg er udtryk for Erhvervsstyrelsens vurdering af, i hvilken grad virksomheden overholder gældende lovgivning på tilsynstidspunktet. Efter gældende ret er det ikke udtrykkeligt reguleret, hvilket skæringstidspunkt Erhvervsstyrelsen skal anvende for inddragelse af nyt materiale og nye oplysninger fra virksomheden i afgørelsen efter et tilsyn, herunder om Erhvervsstyrelsen skal inddrage materiale, som virksomheden har udarbejdet efter tilsynet og efterfølgende sender til Erhvervsstyrelsen.

Det kan i praksis give anledning til usikkerhed om, hvorvidt virksomheder eller personer kan påvirke udfaldet af Erhvervsstyrelsens konklusioner ved fremlæggelse af supplerende oplysninger efter afslutningen af tilsynet.

Efter Erhvervsstyrelsens faste praksis er det virksomhedens eller personens faktuelle forhold på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen konstaterer overtrædelsen på tilsynet, som danner grundlag for, om Erhvervsstyrelsen skal udstede påbud eller en påtale. Det er ikke hensigten, at en virksomhed i selve høringsperioden skal udarbejde og indsende ny materiale eller indhente ny dokumentation, som ikke var til stede på tidspunktet for tilsynsbesøget. Materiale, som virksomheden eller personen udarbejder efterfølgende for at imødegå den konstaterede overtrædelse og fremlægger efter tidspunktet for tilsynet, bliver som udgangspunkt ikke tillagt betydning ved vurderingen af en allerede konstateret overtrædelse.

Det vurderes hensigtsmæssigt at tydeliggøre, hvilket materiale Erhvervsstyrelsen efter sin praksis lægger til grund i afgørelsessager. Det foreslås derfor, at det skal fremgå direkte af lovteksten, at Erhvervsstyrelsens afgørelser om reaktioner skal træffes på baggrund af det materiale og de oplysninger, der foreligger ved afslutningen af tilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre øget retssikkerhed og forudsigelighed for de omfattede virksomheder og personer ved klart at fastlægge skærings-tidspunktet i vurderingen af, om der skal udstedes et påbud eller en påtale. Herigennem styrkes ligeledes effektiviteten i sagsbehandlingen. Den foreslåede bestemmelse præciserer således, at der ikke efterfølgende kan fremlægges materiale med henblik på at ændre afgørelsen.

Erhvervsstyrelsen skal undersøge forholdene i de enkelte virksomheder og hos de enkelte personer og informere offentligheden hurtigst muligt om forholdene i virksomhederne og hos personerne. Det er væsentligt, at offentligheden får et retvisende billede af forholdene på tidspunktet for tilsynet. Hvis der efterfølgende igangsættes en længere sagsproces på virksomhedens eller personens foranledning, vil dette kunne forsinke offentliggørelsen og samtidig skabe et misvisende indtryk, da Erhvervsstyrelsen på grund af tavshedspligten ikke kan oplyse om den mellemliggende sagsbehandling, hvor virksomheden eller personen løbende har rettet op på forhold, som blev konstateret på tilsynet.

Ved at lægge vægt på forholdene på tilsynstidspunktet sikres det, at virksomhederne og personerne behandles ens uanset deres ressourcer. Hvis ikke dette skærings-tidspunkt lægges til grund, vil der kunne opstå en skævvridning, hvor virksomheder og personer med omfattende administrative

ressourcer modtager påtaler, mens virksomheder med færre administrative ressourcer modtager påbud.

I særlige tilfælde, hvor der foreligger ekstraordinære omstændigheder, gives der mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan vælge at inddrage materiale fremlagt efter tilsynet. Dette kan eksempelvis være i situationer, hvor der undervejs er it-tekniske hindringer, eller dokumentation, som virksomheden eller personen skal hente materialet fra et fjernarkiv, eller i tilfælde hvor der er behov for viden fra særlige nøglemedarbejdere, men disse ikke er til stede under tilsynet.

Denne undtagelsesadgang sikrer den nødvendige fleksibilitet i ekstraordinære situationer uden af kompromittere forudsigelsen i tilsynspraksis.

2.6. Genanordning af tilladelseskrav for udenlandske betalingstjenesteudbydere på Færøerne

2.6.1. Gældende ret

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om betalinger, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, fastsætter i medfør af § 3, at betalingstjenester kun må udbydes på Færøerne af virksomheder, der har tilladelse som betalingsinstitut eller e-pengeinstitut efter §§ 8 og 9, tilladelse efter §§ 8 og 9 i den danske lov om betalinger, eller tilladelse efter §§ 8 og 9 i lov om betalinger, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

§§ 8-11 i anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om betalinger indeholder anordningens tilladelseskrav for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Det følger blandt andet af anordningens § 10, stk. 1, nr. 2, at Finanstilsynet giver tilladelse, når virksomheden har hovedkontor og hjemsted på Færøerne og udøver som minimum en del af sine aktiviteter på Færøerne.

Formålet med de nugældende bestemmelser er at regulere, hvilke virksomheder der kan udbyde betalingstjenester på Færøerne.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er konstateret, at de nugældende regler kan udgøre en uhensigtsmæssig begrænsning af udbuddet af betalingstjenester på Færøerne. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at tilladelseskravene bør ændres for i højere grad at gøre det muligt for udenlandske betalingstjenesteudbydere at udbyde betalingstjenester på Færøerne. Opnåelse af tilladelse vil dog forsat skulle ske under forudsætning af relevante krav.

En forbedret mulighed for at give tilladelse til visse udenlandske betalingstjenesteudbydere skal sikre, at udbuddet af betalingstjenester på Færøerne ikke begrænses eller besværliggøres på en sådan måde, at det bliver til skade eller ulempe for de færøske forbrugere og virksomheder.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i anordningshjemlen i lov om betalinger, så anordningshjemlen kan benyttes på ny til at sætte § 3 og §§ 8-11 i kraft i anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om betalinger under hensyntagen til de færøske forhold.

For nærmere om ændringen henvises til lovforslagets § Y nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen

Lovforslaget vurderes ikke at have relevans for forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om statslig finansiering af KommuneKredit medfører, at KommuneKredit låner ud til investeringer i kommuner og regioner. Lovforslaget indebærer, at KommuneKredit får statslig finansiering, hvilket betyder lavere finansieringsomkostninger for KommuneKredit, da statsrenten er lavere end KommuneKredits lånerente på kapitalmarkederne. Dermed vil kommuner og regioner implicit opnå lavere finansieringsomkostninger ved at optage lån hos KommuneKredit, da besparelsen hos KommuneKredit kan overføres til låntagerne. Lovforslaget vurderes derfor at have positive økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Overgangen til statslig finansiering medfører desuden, at KommuneKredit udsættes for færre finansielle risici. Det betyder, at Finanstilsynets tilsyn med KommuneKredit ud fra en proportionalitetsvurdering kan aftage i takt med, at KommuneKredits obligationer på kapitalmarkederne amortiserer, da Finanstilsynet fører et risikobaseret tilsyn.

Lovforslaget øvrige dele vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, vil medføre administrative omstillingsomkostninger for

bankerne, da bankerne skal tilpasse deres arbejdsgange for at håndtere at oprettelse af basal indlånskonto til mindreårige, der er fyldt 15 år, ikke kræver værgens samtykke, og for at sikre korrekt rådgivning af de mindreårige i forbindelse med oprettelse af en basal indlånskonto uden værgens samtykke.

Der er estimeret ca. 68 danske pengeinstitutter og filialer af udenlandske pengeinstitutter, der i Danmark tilbyder indlånskonto og derfor vil være underlagt dette krav.

Pengeinstitutter, der tilbyder indlånskonti, vil, når den forslåede bemyndigelse er udnyttet, skulle tilbyde en basal indlånskonto til en mindreårig, der er fyldt 15 år, og som henvender sig om en sådan konto.

Pengeinstitutterne er allerede forpligtede til at tilbyde en basal indlånskonto til mindreårige, der er fyldt 15 år, når forældre eller værge anmoder herom.

Omkostningsomkostningen pr. virksomhed vil beløbe sig til ca. 5.200 kr. og ca. 0,4 mio. kr. på samfunds niveau.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, vil betyde, at en mindreårig, der er fyldt 15 år, vil kunne oprette en basal indlånskonto uden forældrenes eller værgens samtykke. En sådan konto kan anvises som nemkonto og anvendes til eksempelvis udbetaling af løn til kontohaveren.

For en mindreårig, der er fyldt 15 år, og som myndighederne har besluttet skal modtage børnepenge direkte, vil forslaget medføre administrative lettelser, idet udbetaling af børnepenge kan ske direkte til den mindreårig på en nemkonto, som denne selv kan oprette.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vil medføre, at KommuneKredit undtages fra DORA-forordningen. Dette kan nationalt besluttes for de virksomheder, der er på undtagelseslisten, jf. DORA-forordningens art. 2, stk. 4.

KommuneKredit vil desuden som følge af undtagelsen fra DORA-forordningen blive omfattet af NIS 2-loven, der stiller en række krav til cybersikkerhed, herunder pligt til at underrette om væsentlige hændelser og registrering hos den relevante kompetente myndighed.

De foreslåede ændringer i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark tager sigte på at fastsætte regler for KommuneKredits IKT-risikostyring, som i det væsentlige skal svare til DORA-forordningens regler, dog under hensyntagen til KommuneKredits særlige virksomhed og kravene til it-sikkerhed, som følger af NIS 2-loven.

Der vil i forbindelse med den efterfølgende udmøntning af kravene i bekendtgørelse for KommuneKredit blive taget højde for eventuelle overlap mellem bekendtgørelsen og NIS2-loven med henblik på at sikre, at der ikke sker overimplementering af de EU-retlige krav til cybersikkerhed.

KommuneKredit skal sikre, at udlån og leasing er i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler og praksis. Der er tale om en selvstændig forpligtelse, som på det daværende Økonomi- og Indenrigsministeriums foranledning blev skrevet ind i KommuneKredits vedtægter i 2015. KommuneKredit foretager således en konkret statsstøtteretlig vurdering af anmodninger om lån og leasing i lyset af den løbende udvikling i regler og praksis inden for dette regelsæt.

KommuneKredit anses i relation til EU's statsstøttere regler for et "særligt kreditinstitut", jf. EU-Kommissionens konkrete beslutninger i sagerne State Aid N 209/2001 – Ireland (Guarantee for borrowings of the Housing Finance Agency), State Aid N 89/2004 – Ireland (Guarantee in favour of the Housing Finance Agency (HFA), Social housing schemes funded by the HFA), State Aid N 179/2004 – Finland (Finnish municipal guarantees), State Aid N 395/2005 – Ireland (Loan Guarantee for social infrastructure schemes funded by the Housing Finance Agency) om afgrænsningen af sådanne "særlige kreditinstitutters" virksomhed.

Der foreslås med lovforslaget ingen ændringer i forhold til ansvaret for overholdelse af statsstøttere reglerne.

Lovforslaget gennemfører desuden dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF (forbrugerkreditdirektivet). Forbrugerkreditdirektivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 20. november 2025 og træde i kraft den 20. november 2026, jf. direktivets artikel 48, stk. 1.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[Afventer offentlig høring]

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget del om statslig finansiering af KommuneKredit medfører, at kommunerne og regionerne kan opnå billigere finansieringsomkostninger ved udlån hos KommuneKredit. Derudover medfører lovforslaget, at Finanstilsynets omkostninger ved tilsynet med KommuneKredit over tid kan reduceres.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.		Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, forventes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Omkostningsomkostningen pr. virksomhed vil beløbe sig til ca. 5.200 kr. og ca. 0,4 mio. kr. på samfundsniveau.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.		
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslagets del om adgang til en basal indlånskonto for mindreårige, der er fyldt 15 år, forventes at	

UDKAST

	medføre administrative lettelser for en mindre gruppe mindreårige, der er fyldt 15 år.	
Klimamæssige konsekvenser		
Miljø- og naturmæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget medfører, at KommuneKredit undtages fra DORA-forordningen. Dette kan nationalt besluttet for de virksomheder, der er på undtagelseslisten, jf. DORA-forordningen art. 2, stk. 4. Lovforslaget medfører ingen ændringer i forhold til ansvaret for overholdelse af statsstøttere reglerne i forbindelse med KommuneKredit. Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbruger kreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § U

Til nr. 1 (§ 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder. Erhvervsministeren fastsætter, jf. 1. pkt., regler om indholdet af en basal indlånskonto og om størrelsen af et eventuelt gebyr for en sådan konto.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. pkt. i § 43, stk. 2, hvorefter erhvervsministeren ligeledes fastsætter regler om mindreåriges adgang til at oprette en basal indlånskonto uden samtykke fra værger.

Bemyndigelsen forudsættes udnyttet ved, at erhvervsministeren fastsætter regler for, at mindreårige, der er fyldt 15 år, kan oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke. Dette vil være en fravigelse af værgemålslovens § 1, stk. 2, hvorefter mindreårige ikke selv kan forpligte sig ved retshandler.

Retten til at oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke vil gælde fra den dag, hvor den mindreårige fylder 15 år.

Værgemålslovens § 42, stk. 2., 2. pkt., angiver, at mindreårige ikke kan påtage sig gældsforpligtelser. Det forhold, at udmøntningen af lovforslaget vil give en mindreårig, der er fyldt 15 år, adgang til at oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke, ændrer ikke på, at en mindreårig ikke kan påtage sig gældsforpligtelser.

Det er derfor væsentligt, at pengeinstitutterne ved tilrettelæggelsen af deres produkter med basal indlånskonto til mindreårige, der er fyldt 15 år, er opmærksomme på, at produkterne indrettes på en måde, hvor der hverken direkte eller indirekte opstår en gældsforpligtelse ved oprettelsen af aftalen eller under det løbende aftaleforhold. En engangsydelse, som betales forud

for oprettelse af kontoen, vil ikke udgøre en gældsforpligtelse. Optrædning af et årligt gebyr, som betales forud for det kommende år, udgør ikke en gældsforpligtelse, såfremt den mindreårige kan opsige kontoen uden varsel.

I praksis betyder det, at et pengeinstitut vil kunne opkræve et årligt gebyr fra en mindreårig, der er fyldt 15 år, som betales forud for det kommende år, hvis den mindreårige senest på dagen for udløbet af det år, der allerede er betalt årligt gebyr for, kan opsige den basale indlånskonto uden varsel i stedet for at betale det årlige gebyr for det efterfølgende år.

Hvis der ikke er dækning på den basale indlånskonto, når det årlige gebyr for det næste år skal betales, kan pengeinstitutterne ikke opkræve det årlige gebyr. Eftersom en mindreårig i henhold til værgemålslovens § 42, stk. 2, 2. pkt., ikke kan påtage sig gældsforpligtelser, kan et pengeinstitut ikke lade en mindreårig blive gældsat ved at dennes konto går i overtræk. Har den mindreårige indehaver af den basale indlånskonto ikke selv opsagt kontoen, kan pengeinstituttet opsige kontoen til det sædvanlige opsigelsesvarsel, der følger af aftalevilkårene. Det vil i så fald påhvile pengeinstituttet at informere den mindreårige om, at kontoen lukkes, hvis gebyret for det kommende år ikke betales. Denne information vil skulle meddeles i rimelig tid, inden kontoen lukkes, så den mindreårige har mulighed for at indrette sig efter dette.

I det omfang et pengeinstitut – til f.eks. at dække nogle af de omkostninger, som sædvanligvis dækkes af et årligt gebyr - vælger at knytte andre gebyrer og omkostninger til basale indlånskonti til mindreårige, skal pengeinstitutterne være opmærksomme på, at gebyrerne på årsbasis ikke må overstige det maksimale gebyr efter § 15, stk. 5, i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.

Ved fastsættelse af andre gebyrer og omkostninger skal pengeinstitutterne sikre sig, at de ikke kommer til at udgøre en de facto gældsforpligtelse.

Handelspraksis og rådgivning rettet mod børn skal være udformet med særlig hensyntagen til deres manglende erfaring og kritiske sans, jf. § 7 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder. Af samme årsag vil efterlevelse af reglerne om god skik overfor mindreårige vil være underlagt en mere skærpet vurdering end en tilsvarende vurdering overfor myndige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § V

Til nr. 1 (§ 6, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Ifølge den gældende § 6, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark finansierer foreningen sig ved optagelse af lån på penge- og kapitalmarkeder og indgåelse af finansielle instrumenter til afdækningsformål. Ifølge § 6, stk. 2, kan foreningen optage efterstillet kapital med Finanstilsynets godkendelse.

Forståelsen indgået den 26. marts 2025 mellem regeringen og KommuneKredit vedr. statslig finansiering af KommuneKredit medfører, at Kommune nu finansieres statsligt via Nationalbanken.

Det foreslås derfor, at lovens § 6, *stk. 1*, affattes på ny, hvorefter det vil fremgå af bestemmelsen, at foreningen finansierer sig ved udstedelse af obligationer, som opkøbes af den danske stat til en pris svarende til statens finansieringsomkostninger.

Den konkrete model herfor, der sikrer, at KommuneKredit til enhver tid kan opfylde sit formål og drive sin virksomhed i overensstemmelse med denne lov, bliver fastsat i en aftale mellem KommuneKredit, Danmarks Nationalbank, Finansministeriet og Erhvervsministeriet samt i retningslinjerne for finansielle transaktioner mellem Nationalbanken og KommuneKredit.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at KommuneKredit fremover ikke vil udstede obligationer til opkøb på penge- og kapitalmarkeder, da alle nyudstedte obligationer opkøbes af den danske stat via Danmarks Nationalbank. KommuneKredits og Nationalbankens forpligtelser i relation til den konkrete udmøntning af finansieringsmodellen fastlægges i aftalen mellem Danmarks Nationalbank, KommuneKredit, Finansministeriet og Erhvervsministeriet samt i retningslinjerne for finansielle transaktioner indgået mellem Nationalbanken og KommuneKredit.

Det bemærkes, at KommuneKredits obligationsudstedelse til finansiering af almene boliger og lignende særskilte ordninger ikke påvirkes af disse ændringer, idet udstedelse af obligationer i forbindelse hermed sker i henhold til reglerne for disse ordninger.

Det foreslås desuden at nyaffatte § 6, stk. 2, som herefter vil give KommuneKredit mulighed for at indgå finansielle instrumenter til afdækningsformål.

Bestemmelsen vil videreføre sidste del af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1. Det vurderes, at det fortsat er væsentligt, at KommuneKredit kan afdække risici med finansielle instrumenter.

Den foreslåede nyaffattelse af § 6, stk. 2, vil medføre, at den nuværende mulighed for KommuneKredit i den gældende § 6, stk. 2, om at optage efterstillet kapital med Finanstilsynets godkendelse ophæves. Muligheden for optagelse af efterstillet kapital vurderes ikke længere nødvendig, da KommuneKredits behov for at optage efterstillet kapital til ratingformål ikke længere vurderes at være til stede.

Det foreslås derudover at indsætte en ny § 6, stk. 3, hvorefter KommuneKredits udstedelse af obligationer sker i henhold til de til enhver tid gældende retningslinjer mellem staten og foreningen. Disse er i praksis indgået mellem Nationalbanken og KommuneKredit. Finansministeriet fastsætter og opdaterer som agent for Nationalbanken løbende disse retningslinjer på baggrund af dialog med KommuneKredit og Erhvervsministeriet og i takt med markedsudviklingen.

Det er hensigten med bestemmelsen at sikre staten fleksibilitet til løbende at justere vilkårene for udstedelsen af obligationerne samt statens opkøb af disse i takt med markedsudviklingen og udviklingen i statens finansieringsposition i øvrigt.

Endeligt foreslås det at indsætte en ny § 6, stk. 4, hvorefter KommuneKredit på forespørgsel fra Finansministeriet skal udlevere relevant information om foreningens finansielle forhold af betydning for låntagning hos staten i henhold til finansieringsmodellen.

Med relevant information forstås f.eks. oplysninger om finansielle forhold, der vedrører KommuneKredits tilbagebetalingsevne.

Manglende overholdelse af denne bestemmelse vil kunne indgå i Finanstilsynets generelle tilsyn med KommuneKredit.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 7, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

UDKAST

Det følger af den gældende § 7, stk. 2, at Erhvervsministeren efter indstilling fra Finanstilsynet kan godkende, at medlemmer ikke hæfter for efterstillede kapital, som foreningen optager, jf. § 6, stk. 2.

Det foreslås, at § 7, stk. 2, ophæves. Dette vil være en konsekvens af, at den nuværende § 6, stk. 2, foreslås ophævet, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1. Erhvervsministerens godkendelse af efterstillet kapital vil dermed ikke længere være relevant, hvis KommuneKredit ikke længere kan udstede efterstillet kapital.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 10 a i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Efter gældende ret er KommuneKredit et ”kreditinstitut”, således som dette er defineret i CRD-direktivet og CRR-forordningen. Det indebærer, at DORA-forordningen finder direkte anvendelse på KommuneKredit, jf. DORA-forordningens artikel 2, stk. 1, litra a. KommuneKredit er dog omfattet af den forenklede ramme for IKT-risikostyring i DORA-forordningens artikel 16.

Det foreslås, at der efter § 10 indsættes en ny § 10 a, der stiller krav til KommuneKredits forvaltnings- og kontrolramme for styring af it- og cyberrisici.

Det foreslås i § 10 a, stk. 1, 1. pkt., at KommuneKredit skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici.

Formålet med forvaltnings- og kontrolrammen er, at den skal forebygge it- og cybersikkerhedshændelser og minimere en hændelsesindvirkning på de tjenester, som Kommunekredit forvalter. Den foreslåede bestemmelse er baseret på DORA-forordningens artikel 16 og vil medføre, at begreberne vil skulle fortolkes i overensstemmelse hermed. Artikel 16 stiller blandt andet krav om, at KommuneKredit skal dokumentere og gennemføre en informationssikkerhedspolitik i forbindelse med den forenklede ramme for IKT-risikostyring samt identificere og dokumentere kritiske eller vigtige funktioner, der understøtter foreningen. KommuneKredit skal også inkludere en fastlæggelse af risikotoleranceniveauerne for IKT-risiko samt konstatere og vurdere de IKT-risici, som KommuneKredit er eksponeret for, jf. artikel 29, 30 og 31 i delegerede forordning (EU) 2024/1774 af 13. marts 2024 om

supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer IKT-risikostyringsværktøjer, -metoder, -processer og -politikker og den forenklede ramme for IKT-risikostyring.

Kravet om en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme vil medføre, at KommuneKredit fortsat skal overholde regler for IKT-risikostyring, når KommuneKredit bliver undtaget DORA-forordningen, som svarer til de forpligtelser, der er fastsat i DORA-forordningens artikel 16.

Det foreslås i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., at forvaltnings- og kontrolrammen kan indgå i foreningens generelle risikostyringssystem og skal stå i et rimeligt forhold til foreningens størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af foreningens risici og aktiviteter.

Det foreslåede vil indebære, at foranstaltningerne kan indgå i det eksisterende risikostyringssystem, der varetager risikostyring på et bredere område, herunder operationelle risici. Dette vil give mulighed for at genbruge etablerede interne systemer og sikre synergier mellem håndtering af risici på flere områder.

Med forslaget om, at forvaltnings- og kontrolrammen vil skulle stå i et rimeligt forhold til KommuneKredits størrelse, samt arten, omfanget og kompleksiteten af KommuneKredits risici og aktiviteter, vil det EU-retlige proportionalitetsprincip finde anvendelse i relation til KommuneKredits efterlevelse af de DORA-lignende krav. Der vil således skulle foretages en konkret vurdering af de relevante risici i KommuneKredits kontekst, før det fastlægges, hvilke foranstaltninger der er nødvendige, på tilsvarende vis som for andre kreditinstitutter i den finansielle sektor.

Det foreslås at indsætte et nyt § 10 a, stk. 2.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de foranstaltninger foreningen skal træffe, for at have en sikker forvaltnings- og kontrolramme, jf. stk. 1, herunder krav til rammens indhold, inklusive krav til strategier og politikker, intern forvaltning og organisering af it-risikostyring, styring og rapportering af tredjepartsrisici, informationsudveksling samt krav til bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici.

Af den foreslåede bestemmelse følger, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som KommuneKredit vil skulle

træffe for at have en effektiv og betryggende forvaltnings- og kontrolramme som omtalt i stk. 1. Dette vedrører indholdet af rammen, inklusive krav til strategier og politikker samt intern forvaltning og organisering af it- og cyberrisici, styring og rapportering af tredjepartsrisici samt informationsudveksling.

Forslaget vil sikre, at udmøntningen af den foreslåede § 10 a, vil skulle ske i overensstemmelse med anvendelse af DORA-forordningens regler. Idet KommuneKredit undtages DORA-forordningen, og ikke har samme systemiske indvirkning på den finansielle sektor, som kreditinstitutter normalt har, er det forventningen, at KommuneKredit ikke nødvendigvis vil skulle efterleve alle krav i DORA-forordningen eller alle krav, der måtte blive fastsat ved efterfølgende underliggende retsakter. Den foreslåede ordning sikrer, at KommuneKredit fortsat skal overholde krav for IKT-risikostyring, som svarer til de krav der er fastsat i den forenklede ramme i DORA-forordningens artikel 16, når KommuneKredit bliver undtaget fra DORA-forordningen. Kommunekredit skal fremover ikke være omfattet af reglerne i DORA-forordningen, men principperne i DORA-forordningen, herunder kan proportionalitetsprincippet i artikel 4 anvendes som fortolkningsgrundlag for de regler, som fastsættes for KommuneKredits forvaltnings- og kontrolramme i bekendtgørelsen.

KommuneKredits særlige virksomhed, lave kompleksitet og risikoprofil taler for, at foreningen skal fritages for indberetningsforpligtelserne i DORA-forordningen, som er byrdefulde for foreningen at leve op til. Kommunekredit skal fritages for artikel 17, 18, 19 og 28, stk. 3, i DORA-forordningen.

De foreslåede lovændringer vil indebære, at der administrativt vil blive fastsat regler om, hvilke foranstaltninger og krav fra DORA-forordningen, der vil skulle gælde for KommuneKredit.

Det er forventningen, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat centrale områder, hvor KommuneKredit bør følge de proportionale branchestandarder, som gælder for andre finansielle virksomheder inden for digital operationel modstandsdygtighed.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler med krav til robuste og veldokumenterede rammer for it-risikostyring, blandt andet i form af strategier og politikker på området for digital operationel modstandsdygtighed samt intern forvaltning og organisering af it-risikostyring. Herudover forventes det,

at der vil blive fastsat regler om rammer for effektiv styring af risici, der skal gælde på området for digital operationel modstand, blandt andet krav til organisering og indhold af styredokumenter.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat nærmere regler om bestyrelsens opgaver i forbindelse med overvågningen af it- og cyberrisici, krav til bestyrelsens involvering i risikostyring af it- og cyberrisici, strategiske beslutninger på området, samt løbende undervisning af bestyrelsen. Bestyrelsen vil i forlængelse heraf, som led i deres overordnede og strategiske ledelse af KommuneKredit, fortsat skulle vurdere alle væsentlige risici, og gennem fastsættelse af politikker, styre håndteringen af it- og cyberrisici. Gennem løbende rapportering vil bestyrelsen skulle kontrollere, at området håndteres betryggende.

Det forventes desuden, at der vil blive fastsat nærmere regler om styring og rapportering af tredjepartsrisici. DORA-forordningen opstiller en række krav til styring af IKT-tredjepartsrisici, hvilket for den øvrige finansielle sektor blandt andet har erstattet hidtidige krav til outsourcing på det digitale operationelle område.

Som følge af den foreslåede § 25, stk. 4, kan der for de regler, som bliver udstedt i medfør af bemyndigelsesbestemmelse i § 10 a, stk. 2, fastsættes bødestraf for KommuneKredits overtrædelse af reglerne.

Til nr. 4 (§ 13, stk. 1, lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 13, stk. 1, at artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 413, stk. 1, artikel 414, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424, artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, og artikel 427-428 az i del 6 i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på KommuneKredit. Det indebærer, at KommuneKredit er underlagt LCR- og NSFR-kravene i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som også gælder for øvrige kreditinstitutter.

Det foreslås, at § 13, stk. 1, nyaffattes, så kravene, som følger af artikel 413, stk. 1, artikel 415, stk. 2, og artikel 427-428 az i del 6 i Europa- Parlamentets

og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber fremover ikke finder anvendelse på KommuneKredit.

Ændringen til bestemmelsen vil medføre, at KommuneKredit ikke længere er underlagt NSFR-kravet og kravet om opgørelse af LCR i signifikante valutaer.

NSFR-kravet adresserer de langsigtede likviditetsrisici og indebærer et krav til forholdet mellem tilgængelig stabil finansiering og nødvendig stabil finansiering. Den tilgængelige stabile finansiering opgøres som en vægtning af poster i passivside i balancen, mens den nødvendige stabile finansiering opgøres som en vægtning af aktivside i balancen. NSFR-kravet er således baseret på regnskabstal og giver information om et kreditinstituts evne til at afdække finansieringsbehov over en 1-årig tidshorisont. KommuneKredits langsigtede likviditetsrisici relaterer sig til løbetiden på finansieringen (passivside) relativt til løbetiden på udlånet (aktivside). Efter at regeringen og KommuneKredit har indgået en forståelse om statslig finansiering af KommuneKredit, er KommuneKredit ikke eksponeret overfor de samme finansieringsmæssige risici på passivside som førhen. Forståelsen indebærer, at Nationalbanken på statens vegne opkøber KommuneKredits obligationsudstedelser, hvorved KommuneKredit ikke længere udsteder obligationer på kapitalmarkederne for at skaffe finansiering. Derfor er det Erhvervsministeriets vurdering, at kravet om opgørelse af NSFR og relaterede krav om indberetning heraf ikke længere er relevante for KommuneKredit.

Artikel 413, stk. 1, sætter NSFR-kravet i kraft. Artikel 427-428 az i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber definerer NSFR-kravet nærmere, hvorfor referencen til disse krav fjernes i § 13, stk. 1.

LCR-kravet adresserer de kortsigtede likviditetsrisici og indebærer, at KommuneKredit skal holde en vis mængde likvide aktiver af høj kvalitet, som kan anvendes til at modgå kortsigtede perioder med likviditetsstress. LCR-kravet er baseret på opgørelser af hhv. højlikvide aktiver og forventede ind- og udgående pengestrømme i et stressscenarie og dækker over en 30-dages tidshorisont.

Det foreslås, at kravet, der omhandler separat indberetning af LCR i signifikante valutaer, som er at finde i artikel 415, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, ikke længere skal gælde for KommuneKredit. Dette

foreslås, da KommuneKredit fremover alene henter finansiering i danske kroner.

Lovforslaget ændrer ikke KommuneKredits forpligtelse til at opgøre generelle likviditetskrav om indberetning af LCR, jf. artikel 411, artikel 412, stk. 1-3, artikel 414, artikel 415, stk. 1, artikel 416, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 417, 418 og 420, artikel 421, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 422, stk. 1-9, artikel 423 og 424, artikel 425, stk. 1-5 og 7-9, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Disse dele af bestemmelsen videreføres således uændret.

Der foreslås ikke ændringer til den gældende lovs § 13, stk. 2, om, at Kommissionens delegerede forordning (EU) om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter finder tilsvarende anvendelse på KommuneKredit.

Den foreslåede tilpasning i lovforslagets § 13 vil medføre, at KommuneKredit fortsat skal overholde LCR og indberette til Finanstilsynet som tilsynsmyndighed for KommuneKredit. Kravet om opgørelse af NSFR og om opgørelse af LCR i signifikante valuta vil bortfalde, og KommuneKredit vil fremover ikke indberette disse værdier til Finanstilsynet. Det betyder, at den regulatoriske byrde for KommuneKredit mindskes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 13, stk. 3, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 13, stk. 3, at artiklerne 1-4, 16 og 17, og bilagene 12, 13, 24 og 25 i Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn finder tilsvarende anvendelse på KommuneKredit.

Det foreslås, at § 13, stk. 3, nyaffattes, så kravene i artikel 17, samt bilag 12 og 13 i Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn, ikke længere finder anvendelse for KommuneKredit.

Artikel 17 i Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020, specificerer de overordnede indberetningskrav for NSFR. Bilag 12 og 13 er hhv. de indberetningsskemaer og dertil hørende instrukser og indberetningsskemaer, der anvendes til indberetning af NSFR-kravet.

Ændringen vil være en konsekvens af, at det foreslås, at NSFR-kravet ikke længere skal gælde for KommuneKredit. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § V, nr. 4.

De øvrige dele af bestemmelsen videreføres uændret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 21, stk. 1, 2. pkt., lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Ifølge den gældende § 21, stk. 1, 2. pkt., påser Finanstilsynet overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås, at § 21, stk. 1, 2. pkt., ophæves, da det vurderes hensigtsmæssigt at undtage KommuneKredit fra DORA-forordningen, jf. de almindelige bemærkninger i lovforslagets pkt. 2.4.2.

Til nr. 7 (§ 22, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark (KommuneKredit) er underlagt Finanstilsynets tilsyn, hvorfor det er fastsat, at udvalgte bestemmelser i kapitel 21 i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse i forhold til tilsynet med KommuneKredit.

Det følger således af § 22, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, at § 346, stk. 1-3, § 347, stk. 1-6, §§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10 354, 354 a, 354 g og 355 og § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen.

Det foreslås i § 22, stk. 1, at ændre »§§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10 354, 354 a, 354 g og 355« til »§ 347 a, § 351, stk. 1, 2 og 5-10, §§ 354 a, 354 g, 355«.

UDKAST

Med ændringen i § 16, nr. 2, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev henvisningen til § 351, stk. 1, 2 og 5-10 indsat i bestemmelsen. Ved en fejl blev ændringen ikke foretaget lovteknisk korrekt, hvilket foreslås rettet op på med denne ændring.

Det foreslåede er en lovteknisk ændring, der ikke medfører materielle ændringer.

Til nr. 8 (§ 22, stk. 2 og 3, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 22, stk. 2, at § 354 e i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen for sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.

Af den gældende § 22, stk. 3, fremgår, at § 372 a i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen for regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.

Det foreslås, at § 22, *stk. 2 og 3*, ophæves, da det vurderes hensigtsmæssigt at undtage KommuneKredit fra DORA-forordningen, jf. de almindelige bemærkninger i lovforslagets pkt. 2.4.2.

Forslaget indebærer, at DORA-forordningens regler og retsakter udstedt i medfør heraf ikke længere vil gælde for KommuneKredit

Til nr. 9 (§ 25, stk. 2, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger blandt andet af den gældende § 25, stk. 2, at overtrædelse af artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor straffes med bøde. Det

fremgår også af § 25, stk. 2, at § 13, stk. 1, jf. bl.a. artikel 415, stk. 2, straffes med bøde.

Det foreslås, at § 25, *stk. 2*, ændres, så der efter »Overtrædelse af § 10, jf. § 64 e, stk. 1, § 70, stk. 1-4, og § 71, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed« indsættes »§ 10 a, stk. 1,«, mens der efter »artikel 415, stk. 1« udgår: »og 2«, og »og artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.

Overtrædelse af § 10 a, stk. 1, foreslås strafbelagt i § 25, stk. 2. Ansvarssubjektet er KommuneKredit. Den strafbare handling vil f.eks. bestå i ikke at have fastsat en ramme for styring af it- og cyberrisici, for eksempel ved manglende styring af tredjepartsrisici og manglende overvågning af it- og cyberrisici.

Artikel 415, stk. 2, vil udgå fra strafbestemmelsen, da det foreslås, at denne artikel ikke længere skal gælde for KommuneKredit, se lovforslagets nr. 4.

Strafbelæggelsen af de nævnte artikler i DORA-forordningen vil også udgå, da det foreslås, at KommuneKredit skal undtages fra DORA-forordningen, se lovforslagets § V, nr. 3, 6, 8 og 9.

Til nr. 10 (§ 25, stk. 3, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af den gældende § 25, stk. 3, at der i regler udstedt i medfør af loven kan fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Det foreslås, at § 25, *stk. 3*, ændres, så der til sidst i bestemmelsen indsættes ”, jf. dog stk. 4”. Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § V, nr. 11.

Til nr. 11 (§ 25, stk. 4, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Efter gældende ret kan der i regler udstedt i medfør af loven fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne, jf. lovens § 25, stk. 3.

UDKAST

Det foreslås med lovforslagets § V, nr. 9, at overtrædelse af § 10 a, stk. 1, om kravet om en forvaltning- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og betryggende styring af it- og cyberrisici, skal kunne straffes med bøde. Eftersom hovedkravet i § 10 a, stk. 1, dermed alene vil kunne straffes med bøde, vurderes det passende, at der i de nærmere fastsætte krav udstedt i medfør af den foreslåede § 10 a, stk. 2, også alene kan fastsættes bødestraf.

Det foreslås derfor at indsætte en ny § 25, *stk. 4*, hvorefter der i regler udstedt i medfør af lovens § 10 a, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Bestemmelsen vil indebære, at der kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler, der er udstedt på baggrund af bemyndigelsesbestemmelsen i den foreslåede § 10 a, stk. 2.

De gældende bestemmelser i § 25, stk. 4-6, bliver herefter til § 25, stk. 5-7.

Til § X

Til nr. 1 (§ 60, stk. 2, i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 57 i hvidvaskloven, at Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, at de omfattede virksomheder og personer – herunder også danske filialer, distributører og agenter af tilsvarende udenlandske enheder – overholder regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Tilsynet omfatter både nationale regler, herunder hvidvaskloven og regler fastsat med hjemmel i hvidvaskloven samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Erhvervsstyrelsen har udover konkrete kontrolforanstaltninger som led i tilsynsførelsen mulighed for at beslutte forskellige tilsynsreaktioner, herunder eksempelvis vejledning om reglerne, kontakt til relevante brancheforeninger m.v.

Det fremgår af § 60 i hvidvaskloven, at Erhvervsstyrelsen kan påbyde de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, at foretage de nødvendige foranstaltninger for at bringe forholdene i overensstemmelse med reguleringen, såfremt der konstateres overtrædelser af hvidvaskloven, regler fastsat i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Påbud anvendes i de situationer, hvor Erhvervsstyrelsen inden for en fastsat frist påbyder en virksomhed eller en person en bestemt adfærd eller handling fremadrettet. Det kan både skyldes, at en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller at en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven.

Påtaler anvendes i de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har konstateret, at der har været en lovovertrædelse, men at denne ikke længere består, og hvor der fremadrettet ikke er noget virksomheden eller personen kan rette op på.

Det foreslås, at der indsættes nyt § 60, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelses 1. pkt., skal Erhvervsstyrelsens reaktioner efter stk. 1, herunder påbud og påtaler, træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, der foreligger på tidspunktet for tilsynets afslutning.

Den foreslåede bestemmelse vil skabe transparens om, at Erhvervsstyrelsens påbud som følge af et tilsyn som udgangspunkt træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som forelå på tidspunktet for tilsynet. Formålet med bestemmelsen er at skabe klarhed om, hvilket faktuel grundlag Erhvervsstyrelsen baserer sine afgørelser på efter tilsynet og samtidig sikre, at vurderingen sker på et afgrænset og dokumenterbart tidspunkt.

Erhvervsstyrelsen gennemfører tilsyn enten som tilsyn hos virksomheden eller personen eller som et skrivebordstilsyn. Et tilsyn foregår typisk ved, at Erhvervsstyrelsen indledningsvist indhenter materiale fra virksomheden eller personen. Tilsynet består herefter af et møde med virksomheden eller personen. Efter tilsynet kan Erhvervsstyrelsen indhente eventuelt materiale, der ikke var muligt for virksomheden eller personen at udlevere i forbindelse med selve tilsynsbesøget. Afslutningstidspunktet er det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen meddeler, at den fysiske gennemgang og indsamling materiale er afsluttet.

Ved et skrivebordstilsyn forstås de tilsyn, som ikke foregår fysisk hos virksomheden eller personen, men hvor Erhvervsstyrelsen indhenter materiale fra virksomheder eller personer. Erhvervsstyrelsen gennemgår det indhentede materiale og udarbejder en afgørelse på baggrund heraf. Afslutningstidspunktet for et skrivebordstilsyn vil være den frist som Erhvervsstyrelsen har sat for fremsendelse af det anmodede materiale.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det som altovervejende udgangspunkt alene vil være materiale og oplysninger, som forelå på tidspunktet for tilsynet, der vil kunne indgå i vurderingsgrundlaget. Oplysninger, der

UDKAST

er udarbejdet og fremlagt for Erhvervsstyrelsen efterfølgende, vil ikke tillægges betydning ved afgørelsen.

Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt., kan efterfølgende fremlagt materiale i særlige tilfælde, hvor konkrete forhold tilsiger det, inddrages i vurderingen af, om der skal udstedes et påbud eller en påtale.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen i visse tilfælde vil kunne gøre en undtagelse til 1. pkt. Der vil således kunne forekomme særlige forhold, hvor Erhvervsstyrelsen efter en konkret vurdering vil vælge at medtage oplysninger, der er fremlagt efter tilsynets afslutning. Sådanne særlige forhold vil være situationer, hvor det må vurderes at være sagligt og rimeligt at fravige udgangspunktet. Det kan for eksempel være, at virksomheden har været ramt af it- nedbrud, som har forhindret adgang til relevante systemer under besøget, at de relevante oplysninger fysisk befinder sig på et fjernarkiv og derfor ikke kunne fremskaffes rettidigt, eller at en nøglemedarbejder, som alene har adgang til et relevant system, har været fraværende under tilsynet, og materialet derfor ikke kunne præsenteres på tilsynet. Opremsningen er ikke udtømmende.

Det forudsættes i alle tilfælde, at Erhvervsstyrelsen vil skulle foretage en konkret og individuel vurdering af, om det er relevant og forsvarligt at inddrage oplysningerne fremlagt efter tilsynet. Det forudsættes, at der er tale om oprindeligt materiale dvs. materialet er udarbejdet af virksomheden eller personen forud for tilsynets gennemførelse, og således ikke materiale, der efterfølgende er udarbejdet med henblik på at afhjælpe eller korrigere ulovlige forhold konstateret under tilsynet.

Det henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § Y

Til nr. 1 (§ 161, stk. 2, i lov om betalinger)

Det fremgår af den gældende § 161 i lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 651 af 10. juni 2025 med senere ændringer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Anordningshjemlen i § 161 er blevet anvendt til at udstede anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om lov om betalinger, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021.

§ 3 i anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, fastsætter, at betalingstjenester kun må udbydes på Færøerne af virksomheder, der har tilladelse som betalingsinstitut eller e-pengeinstitut efter anordningens §§ 8 og 9, tilladelse efter §§ 8 og 9 i den danske lov om betalinger, eller tilladelse efter §§ 8 og 9 i lov om betalinger som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

§§ 8-11 i anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, fastsætter anordningens tilladelseskrav for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Det fremgår blandt andet af anordningens § 10, stk. 1, nr. 2, at ét af kravene for, at Finanstilsynet kan give tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut efter anordningens §§ 8 eller 9, er, at virksomheden har hovedkontor og hjemsted på Færøerne og udøver som minimum en del af sine aktiviteter på Færøerne.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 161, stk. 2. Ifølge det foreslåede kan § 3 og §§ 8-11, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslåede indebærer, at anordningshjemlen i § 161, stk. 1, kan anvendes på ny for Færøerne med henblik på, at der ved anordning ændres ved bestemmelserne i § 3 og §§ 8-11.

Den foreslåede anordningshjemmel kan blive anvendt til at udstede en anordning, hvor de omfattede bestemmelser ændres med henblik på at forbedre mulighederne for udenlandske betalingstjenesteudbyderes udbud af betalingstjenester på Færøerne.

Ændringerne af § 3 og §§ 8-11 skal fortsat sikre, at der gælder visse krav på samme vis som i dag, dog uden at det kræves, at den udenlandske betalingstjenesteudbyder har hjemsted på Færøerne, i Danmark eller i Grønland.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § Z

Til nr. **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.** (§ 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det følger af den gældende § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at loven bortset fra § 9, § 11 a, stk. 1-5, og §§ 11 b og 11 c, ikke finder anvendelse på finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed og ejendomskreditselskaber omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at ændre »§ 9« til »§§ 8 b, 8 c og 9-9 b«.

Med den foreslåede bestemmelse vil anvendelsesområdet i lov om forbrugslånsvirksomheder blive ændret, så finansielle virksomheder og ejendomskreditselskaber omfattes af §§ 8 b, 8 c, 9, 9 a og 9 b i lov om forbrugslånsvirksomheder. Disse bestemmelser blev indsat i lov om forbrugslånsvirksomheder med lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), jf. Folketingstidende 2025-2026, tillæg A, L 19 som fremsat.

Den gældende § 9 om kreditværdighedsvurdering er med § 3, nr. 23, i lov nr. x af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), ophævet og erstattet af en forpligtelse for forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere til at sikre forsvarlige aflønningsstrukturer, der ikke strider imod god forretningsskik på forbrugerkreditområdet.

Med § 1, nr. 4, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) er det fastsat, at kreditværdighedsvurderingen af forbrugere, der

ønsker en kreditaftale i form af overtræk, skal foretages efter § 7 c i kreditaftaleloven.

Ændringen af § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder har til formål at rette op på en fejl i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

Med § 3, nr. 21, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love blev der indsat nye §§ 8 b og 8 c om kompetencekrav i lov om forbrugslånsvirksomheder. Ved en fejl blev der ikke indsat en henvisning til §§ 8 b og 8 c i § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder. Det betyder, at §§ 8 b og 8 c ikke vil finde anvendelse på hverken finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed eller ejendomskreditselskaber omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, jf. § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber bliver omfattet af reglerne om kompetencekrav i §§ 8 b og 8 c, jf. § 3, nr. 21, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), jf. Folketingstidende 2025-2026, tillæg A, L 19 som fremsat, og som skal træde i kraft 20. november 2026.

Ændringen af § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder vil rette en fejl i anvendelsesområdet for lov om forbrugslånsvirksomheder, således at §§ 8 b, 8 c og 9-9 b også vil finde anvendelse på pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber.

Den foreslåede § 8 c i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) vil blive udnyttet til at udarbejde en samlet bekendtgørelse om kompetencekrav for ansatte i forbrugslånsvirksomheder og hos kreditformidlere, som skal udfylde rammerne til gennemførelse af artikel 33 i

forbrugerkreditdirektivet. I bekendtgørelsen om kompetencekrav vil artikel 33 blive gennemført, så det sikres, at de ansatte i forbrugslånsvirksomheder og hos kreditformidlere får passende viden og færdigheder og kan varetage deres opgaver og opfylde deres forpligtelser tilfredsstillende, når de udbyder eller formidler kreditaftaler, jf. Folketingstidende 2025-2026, tillæg A, L 19 som fremsat, s. 209.

Udkast til bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere har været i høring fra den 8. oktober 2025 til den 12. november 2025 og forventes at blive udstedt senest den 4. december 2025 med ikrafttrædelse den 20. november 2026.

Den foreslåede ændring af anvendelsesområdet for lov om forbrugslånsvirksomhed, vil medføre, at finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, samt ejendomskreditselskaber omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber også bliver omfattet af bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere ved ikrafttræden af § 8, stk. 1, i nærværende lovforslag. Der vil ikke være behov for at ændre bekendtgørelsen, idet bekendtgørelsen i henhold til bekendtgørelsesudkastets § 1 vil finde anvendelse på forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere, der er omfattet af § 8 b i lov om forbrugslånsvirksomheder og registrering af kreditformidlere. Eftersom den foreslåede ændring vil omfatte pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber af § 8 b i lov om forbrugslånsvirksomheder, vil pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber blive omfattet af bekendtgørelsen, jf. det foreslåede anvendelsesområde for bekendtgørelsen.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder vil ikke have indflydelse på overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 2 og 3, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

Til § Æ

Til nr. 1 (§ 3, nr. 4, i lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love)

UDKAST

Det følger af den gældende § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at loven bortset fra § 9, § 11 a, stk. 1-5, og §§ 11 b og 11 c, ikke finder anvendelse på finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed og ejendomskreditselskaber omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber.

Med § 3, nr. 4, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), ændres der i § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, således at »§ 9« ændres til »§§ 9-9 b«.

Det foreslås, at § 3, *nr. 4*, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) ophæves.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 8, nr. 1, i nærværende lovforslag, som foreslår at ændre i § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, således at »§ 9« ændres til »§§ 8 b, 8 c og 9-9 b«.

Den foreslåede ophævelse vil ikke have indflydelse på overgangsbestemelsen i § 6, stk. 2 og 3, i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

Til § Ø

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § Z, nr. 1, og Æ, nr. 1, skal træde i kraft den 20. november 2026.

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktivet 2008/48/EF (forbrugerkreditdirektivet) artikel 47, 1. pkt., at 2008-direktivet ophæves med virkning fra den 20. november 2026.

UDKAST

Derudover følger det af forbrugerkreditdirektivets artikel 48, stk. 1, 1. pkt., at medlemsstaterne senest den 20. november 2025 vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. Disse love og bestemmelser skal efter forbrugerkreditdirektivets artikel 48, stk. 1, 2. pkt., anvendes fra den 20. november 2026. Fristen for at implementere direktivet er den 20. november 2025, mens de regelsæt, der gennemfører direktivet, skal finde anvendelse fra den 20. november 2026.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at § Z, nr. 1, og § Æ, nr. 1, vil træde i kraft den 20. november 2026. Da § Z, nr. 1, vil rette op på en fejl i forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv), jf. Folketingstidende 2025-2026, tillæg A, L 19 som fremsat, vil forbrugerkreditdirektivets implementeringsfrist den 20. november 2025, jf. artikel 48, stk. 1, ikke kunne nås, for så vidt angår, at de foreslåede §§ 8 b og c i forslaget til gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv skal finde anvendelse på pengeinstitutter og ejendomskreditselskaber.

Til § Å

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ U, nr. 1, X, nr. 1, Y, nr. 1, og Z, nr. 1, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de forhold, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed er anordnet på Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

Lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 812 af 12. august 2019.

UDKAST

Lov om betalinger er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger indeholder dog imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 450 af 24. april 2019 indeholder en imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ U, nr. 1, X, nr. 1, Y, nr. 1, og Z, nr. 1, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 813 af 12. august 2019.

Lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 1223 af 4. juni 2021.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.